Ч. 5. Второк 21 (8) січня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Др. Пацак о язиковім питаню. — З пруского сойму. — Справа марокканьска.

Konservative Korresp. доносить, що посол ческий др. Грубан конферував в суботу з п. Президентом міністрів в справі скликаня ческого сойму. При тій нагоді п. Президент мінїстрів заявив в рішучий спосіб, що хоче соймам всїх країв дати досить часу на наради, однако доси не може подати близших речениців з огляду на неуложену ще проґраму праць ради державної і делеґаций. — Lidove Noviny доносять, палата послів збере ся дня 16 марта с. р.

Slavische Korresp. приносить замітки бувшого міністра дра Пацака в справі язиковій. Др. Пацак висказує гадку, що полагодженє чесько-німецкої угоди не може здїйснити ся дорогою конференциї. Гадає також, що виключене есть, аби всї спірні справи прийшли під наради. Справи ті можна лише крок за кроком розбирати і успішно полагоджувати. Однако справа ще на стілько не дозріла, аби можна сказати, що переговори вже розпочали ся. Перед виборами до сойму нема бесїди о полагодженю тої справи, взглядно хоч би навіть о єї розпочатю. В дальшій части своїх заміток наводить др. Пацак средства, які були би найбільше вказані в цїли придбаня відповідного числа урядників державних, володіючих обома краєвими язиками. Отже предкладає переношенє ческих урядників в сторони чисто нїмецкі а німецких в сторони ческі, рівночасно же визначуванє ремунераций для урядників володіючих обома язиками.

В пруским соймі прийшов в суботу на дневний порядок проєкт закона о вивласненю до третого читаня. Заки сойм приступив до дискусиї, зголосив предсїдатель польского Кола пос. Шуман торжественний протест против того несправедливого закона, заявляючи, що Поляки не будуть брати участи в дальшій дискусиї. По дискусиї принято закон і в третім читаню серед голосних окликів обуреня послів польских і німецких католиків.

У француским міністерстві справ внутрішних відбула ся вчера міністерияльна нарада в справі орґанїзациї поліциї в Марокко. До остаточних ухвал не прийшло. — Після донесеня француского представителя в Фезї, відчитано вчера в головнім мечетї письмо зложеного з престола султана Абдул Азіса, називаюче сторонників Мулей Гафіда бунтівниками. Письмо то мало зробити на населеню велике враженє, а особливо впевненє Абдул Азіса, що вспіє бунтівників в короткім часї побороти і покарати. Европейскі уряди почтові в Фезї урядують без перешкоди. Населенє в Маракеш і Фезї приймають прихильно орґанізацию поліциї в Марокку.

Оба султани стараюсь ся тепер тілько о те, щоби добути собі признанє в Европі. За Абдул Азісом побиває ся в Парижи єго міністер скарбу Ель-Мокрі а також ще й другий посол Гадж Могамед бен Абдельсам. Той посол впевнює, що становище Абдул Азіса не таке критичне, поки Мулей Гафід сам не відбуде в'їзду до Фезу, де поки що урядує єго заступник, „каліфа" Муляй-Абдессалем Амрані. — Висланник Мулей Гафіда, Могамед Бен-Абджейляг прибув до Парижа в товаристві б. офіцира француской военної маринарки Бафія-Полята, який зложив іменем Мулей Гафіда таку заяву: „Сьвяту війну" буде вести султан тілько против Абдул Азіса а також против єго правительства себ то „маґзену". Мулей Гафід має в Маракеш величезні скарби, а племена платять радо податки. Новий султан має мати 5 до 6 тисячів піхоти, 10.000 наємного войска а також 8.000 правильного войска в околицях Могадор, Казабланки і Мдаґан. Султан Мулей Гафід признає всї договори, а також затягнені доси марокканьским правительством довги. —

5)

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Оповіданє — Конана Дойлє.

(Дальше).

Він свиснув голосно а на той знак заїхала каритка. Якийсь чоловік привів коня за поводи і отворив нам дверцї. Ми посїдали до воза, незнакомий візник вискочив на козел, свиснув батогом і повіз нас шаленою їздою по мрачних улицях. Мене взяв єя якийсь неспокій. Ми їхали не знаючи куди і не знаючи чого. То завізванє могло показати ся або як велике обманьство, або — що годі було припускати — або ми могли не без певної причини сподївати ся, що розходить ся о важнї відкритя. Поведенє панни Морстан підчас їзди було відважне і она була на все приготовлена. Я старав ся, що правда, розвеселяти єї і забавляти оповіданем моїх пригод в Афґаністанї, але мушу признати ся, що я сам був занадто роздразнений і дожидав з напруженєм того, що мало настати, щоби відтак подати докладний звіт о тім. Она ще менї каже, що я розповідав їй якусь небилицю, як то рушниця в ночи заглядала до мого шатра а я стрілив до неї тигровою кіткою. Зразу міг ще якось зміркувати, куди їдемо, але відтак — не знаю, чи длятого, що ми дуже борзо їхали, чи що була густа мрака — стратив я при моїм слабім знаню міста таки зовсім слїди їзди і знав ще лиш тілько, що ми їхали кудись дуже далеко. Але Шерльок Гольмс не знав нїколи, що то значить сумнївати ся. Підчас коли віз гнав почерез всїлякі площі та безчисленні улиці і заулки, він мурко̀тів собі під носом імена улиць.

Рочестер Ро, Вінсент Сквер; тепер в'їзджаємо на Мостову улицю. Здаєсь ,що їдемо полудневим берегом. Таки правда, я то собі гадав! Ось ми й на мостї Воксгаль. Видите, як онтам сьвітить ся ріка. Через якусь хвильку виділи ми дійстно широку тиху воду Тамізи, як она сьвітила ся в сьвітлї ліхтарень; але наша каритка гнала дальше і ми опинили ся знов в лябіринтї улиць на другім боці.

— Вордсворт Род — сказав мій товариш.—Пріорі Род, улиця Ляркгаль. Наша пригода веде нас, як здає ся, в некончє знатнї части міста. — Ми заїхали були дійстно в дуже далеку, мало притягаючу сторону. Насамперед прийшли довгі ряди одностайних цегольних будинків, в котрих лиш яскраво осьвітлені шинки на рогах зі своїми прикрасами творили якусь зміну. Відтак слїдували двоповерхові двірки з маленькими городцями перед ними а опісля знов безконечний ряд новісеньких будинків — ніби величезні вусики, які висуває велике місто в глубину краю.

Наконець станув віз перед третим домом якоїсь нової гостинниці. Він виглядав так само темний і незамешканий як сусїдні доми; лиш у вікнї від кухнї видко було слабе сьвітло. Але коли ми запукали, отворив двері якийсь індийский слуга, що мав на голові жовтий турбан, широке одінє і жовту ленту. Той чоловік зі всходу виглядав незвичайно чудачно в рамах дверий сего передміского помешканя третої кляси.

— Саґіб жде на вас — сказав він.

Коли він то говорив, відозвав ся із середини тонкий, пискливий голос:

— Веди їх сюди до мене, Кітмутґаре, приведи їх зараз до моєї комнати.

4. Оповіданє лисого панка.

Ми ішли за Індом через якісь брудні слабо осьвітлені сїни, аж він по правім боці отворив якісь двері. Перед нами показало ся якесь жовте сьвітло і осьвітило якогось малого чоловіка, що стояв посеред комнати. Єго незвичайно високу голову окружав вінець щетинуватого рудого волося, з котрого виставала поблискуюча лисина мов би вершок гори з посеред соснових дерев. Не рушаючись з місця заложив він корчево руки одна за другу а черти єго лиця заєдно дрожали; то показував ся якийсь усьміх, то виступав зґризливий вираз, але лице не було ані на хвильку в спокою. Вже з природи мав звисаючу губу і аж надто видний ряд неправильних, жовтих зубів, котрі старав ся надармо укрити, гладячи ся що хвиля рукою по долїшній части лиця. Мимо великої лисини робив він враженє ще молодого чоловіка. Та й дійстно єму минув був ледви трийцятий рік.

— Ваш покірний слуга, панно Морстан — повторив він кілька разів своїм тонким, пискливим голосом. — Ваш слуга, мої панове. Прошу близше до моєї малесенької сьвятинї. Комнатка тїсненька, але устроєна після мого ґусту: оаза

Як небудь ся заява дуже прихильна Франциї, особливо що до признаня фінансових з'обовязань супротив неї, при чім она не надто віродостойна так що до оружних сил Мулєй Гафіда як що до „охоти“, з якою племена платять, а також що до признаваня всїх договорів, бо ж проклямоване єго султаном наступило як раз під кличем непризнаваня договору з Альґесірас. — Францускі офіцияльні круги заховують поки що в марокканьскій квестиї велику здержливість, яку викликує в значній мірі взгляд на німецку дипльоматию, яка хотіла би використати теперішне замішане в Марокку для віднови свого давного значіня. Французкий міністер справ заграничних Пішон заявив супротив ред. „Matin“, що про проклямацию Мулєй Гафіда годі поки що видати який небудь осуд, впрочім ся подія без значіня для становища Франциї; Альґесіраскі акти она підписала, признаючи суверенність султана і независимість Марокка без огляду на особу султана. Франция буде і на дальше придержувати ся своєї давної цїли, яка обнимає охорону европейских кольоній в Марокку та забезпечене ладу і спокою вздовж побережа і на альжирскій граници.

Справи краєві.

(Буджет на рік 1908).

Видїл краєвий приготовив для будучого сойму прелімінар буджету краєвого на 1908 рік. Прелімінар виказує видатки в сумі 50,258.292 корон, доходи власні з додатками до податків 40,619.419 корон. З порівнання виявляєть ся отже недобір в квоті 9,638.876 корон, котрий має бути покритий позичкою.

Беручи сю квоту за підставу до обчислено буджетових результатів у найблизших трех роках та в 1910 році, коли то в році після спровозданя комісиї буджетової надвишка галицкого фонду пронінацийного має виносити 20,039.029 корон, показуєсь ся вже тепер, що та квота не вистарчить на покрите недоборів краєвого фонду не тілько до кінця 1910 р., а хибне частина покрита на 1909 рік.

На 1908 рік Видїл краєвий прелімінує:

Видатки.

I. Репрезентация краю . . . 160.400 К
(о 3727 К більше ніж в 1907 р.)

II. Заряд . . . . 1,863.484 „
(о 169.507 К більше).

III. Санїтарні справи . . . 5,841.647 „
(о 203.168 К більше).

IV. Добродійність . . . . 118.099 „
(о 3354 К менше).

V. Просьвіта і штука . . . 20,543.469 „
(о 2,838.965 К більше).

VI. Памятники історичні . 320.180 „
(о 1308 К більше).

VII. Публична безпечність і конти кватирові . . . . 1,013.055 „
(о 17.605 К більше).

VIII. Комунікациї . . . . 5.010.761 „
(о 1,270.873 К більше).

IX. Будівлї водні і меліорацийні . . . . 6,913.576 „
(о 1,637.237 К більше).

X. Рільництво . . . . . . 3,044.300 „
(о 807.999 К більше).

XI. Гірництво . . . . . 216.530 „
(о 181.000 К більше).

XII. Промисл і ремесло . 1,339.904 К
(о 128.872 К більше).

XIII. Довги краєві . . . 3,147,601 „
(о 119.397 К більше).

XIV. Емеритури, дари з ласки . . . . 97.527 „
(о 27.678 К більше).

XV. Оплати консумцийні . 13.500 „
(як в 1907 р.).

XVI. Ріжні . . . . . . 414.179 „

Сума видатків 50,258.292 К
в порівнаню з 1907 р. більше о 7.408.714 К

Приходи.

I. Репрезентация краю . . 50 К
(о 150 К менше).

II. Заряд . . . . 255.972 „
(о 75.752 К більше).

III. Санїтарні справи . . . 2,243.677 „
(о 38.569 К більше).

IV. Добродійність . . . . — „

V. Просьвіта і штука . . . 3,942.029 „
(о 82.490 К більше).

VI. Памятники історичні . 100.550 „
(о 100 К більше).

VII. Публична безпечність і кошти кватерові . . . . . . 424.850 „
(о 6147 К більше).

VIII. Комунікациї . . 610.942 „
(о 7000 К більше).

IX. Будівлї водні і меліорацийні . . . . 4,648.027 „
(о 1,229.332 К більше)

X. Рільництво . . . . . 806.565 „
(о 130.886 К більше)

XI. Гірництво . . . . . 114.000 „
(о 105.000 К більше)

XII. Промисл і ремесла . . 466.887 „
(о 59.075 К більше).

XIII. Довги краєві . . . . 53.794 „
(о 25.000 К більше)

XIV. Пенсиї емеритальні, датки з ласки . . . . 40.000 „

XV. Оплати консумцийні . 7,492.000 „
(о 200.000 К більше).

XVI. Ріжні . . . . . . 1,207.500 „
(о 509.059 менше).

Сума доходів власних 22,443.943 К

XVII. Додатки до податків 18,175.473 „
(о 145.404 К більше).

Загальна сума приходів 40,619.416 К
(о 1.601.546 К більше).

На 1907 рік зістала стопа податків підвисшена о 7 проц. Ту саму стопу задержує Видїл краєвий в прелімінари на 1908 рік. На покрите недобору краєвого фонду мають побирати ся в 1908 році отсї додатки:

а) до податку ґрунтового, домово-чиншового, домово-клясового і 5-процентового від вільних домів по 72 сотиків від кождої корони податку.

б) до податків особистих з виїмком особисто-доходового по 78 сот. від кождої корони податку.

Позичка на покрите буджетового недобору має бути після внесеня Видїлу краєвого опроцентована найвисше по 4 проц. та звернена найпізнїйше 1 січня 1911 року.

Новинки.

Львів, дня 20-го січня 1908.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував посїдаючого титул правительственного радника, заступника директора зелїзниць державних в Станиславові, Ґустава Ґаера директором зелїзниць, а стар-

штуки в страшній пустини полудневого Льондону.

Вид тої комнати зробив нам всїм несподїванку, коли ми увійшли до неї. Она так якось не підходила під той бідолашний дім, як не підходить диямант найчистїйшої води під мосяжну оправу. Стіни були обвішані дуже дорогими тапетами і заслонами, котрі тут і там розслонювали ся, щоби показати якийсь образ в пишних рамах або якусь орієнтальну вазу. Ковер на помості бурштиново жовтої і чорної краски був так грубий, що нога в нїм западала ся мов би у мягкім мосї. На нїм лежали дві великі кожі з тигрів а на маті в кутї стояла величезна индийска водна люлька. Із середини стелї звисала майже на невидимім золотім дротї горіюча лямпа в видї голуба і розносила по комнатї приятний запах — а то все ознака правдивого всхідного збитку.

— Називаю ся Тадій Шольто — сказав малий чоловічок, підчас коли лице єму заєдно то корчило ся, то усьміхало ся. — Ви очевидно панна Морстан, а сї панове — —

— Сей то пан Шерльок Гольмс а сей то доктор Ватзон.

— Доктор, так? — відозвав ся дуже зворушений. — Може маєте при собі свій стетоскоп? Чи можу вас просити? Я дуже побоюю ся що до кляпи мого серця, може би ви були так ласкаві. На головну бючку можу спустити ся, але я би хотів почути вашу гадку що до серцевих заставок.

На єго жадане послухав я єго серце, але не міг знайти нічого незвичайного; менї здавало ся лиш, що він зі страху сам не знав, що з ним діє ся, бо він дрожав на цїлім тїлї як трепетовий листок.

— Бите серця єсть нормальне. Не маєте ніякої причини непокоїти ся — сказав я.

— Звинїть мій неспокій — відозвав ся він. — Я дуже хорий і вже від давна не конче довіряю заставкам мого серця. Я аж зрадів, вчувши, що без потреби побоював ся. Як би ваш батько, панно Морстан, не за богато був спускав ся на своє серце, то жив би може ще й нинї.

Я був би в лице дав тому чоловікови, така мене взяла злість, що він в так простий, без чувства спосіб порушив так прикру справу. Панна Морстан сїла собі і поблїдла так, що губи їй аж посинїли.

— Я то відчувала в своїм серци, що він вже помер — сказала она.

— Можу вам розповісти всї подрібности; ба, що більше, можу вам допомочи до вашого права та й зроблю так, що би брат Вартоломій і не сказав на то. Я дуже рад з того, що ваші приятелї прийшли тут на сьвідків. Ми три можемо сьміло виступити против брата Вартоломія. Лиш щоби не було нїкого, хто до того не належить — ніякого полїциста або урядника. Можемо без посередників залагодити справу між собою, так що будемо всї вдоволені. Нїчо би так не гнївало брата Вартоломія як то, колиб справа стала прилюдна.

Він сїв собі на якімсь низонькім кріслї і зіркав до нас своїми мутними синявими очима.

— Будьте спокійні — сказав на то Гольмс — я нікому не скажу о тім нїчого.

Я лиш кивнув головою на знак, що також на то годжу ся.

— То добре! То добре! — відозвав ся він. — Чи позволите подати собі скляночку Кіянті, панно Морстан? або може Токаю? Я не держу иншого вина. Відкоркувати фляшку? Ні? — Але сподїваю ся, що не будете противні димови з тютюну, то такий пахучий дим орієнтального тютюну. Я трохи подразнений а моя гука то неоцїнене средство успокоєня.

Він закурив собі велику водну люльку а дим добував ся весело крізь воду з рож. Ми сиділи всї троє півколесом, підперши бороду рукою і похиливши голову наперед, підчас коли той дивний чоловічок з високою сьвітячою лисиною сидїв по серединї і неспокійно пускав хмари диму.

(Дальше буде).

шого інспектора Юлія Біттнера заступником директора зелізниць державних в Станиславові. При тій нагоді надав Є. В. Цісар п. Ґаерови титул радника Двору, а п. Біттнерови титул радника правительственного.

— **Відзначеня.** Є. В. Цісар надав правит. уповажненому інжинїрови цивільному Юл. Райнїнґерови в Перемишли титул радника будівництва з увільненєм від такси. — Є. В. Цісар надав інспекторови ґен. інспекциї зелїзниць державних, Ст. Гошовскому з нагоди перенесеня его в сталий стан спочинку титул радника правительственного.

— **Сьвято Богоявления Господного** обходжено вчера у Львові зі звичайною торжественностию. По богослуженю в Преображеньскій церкві довершив водосьвятя о. митрат Білецкий, а в торжестві взяли участь численні представителї властий з Є. Е. п. Намістником, один баталїон і музика 15 н. п. і процесиї з других львівских церков.

— **Письменні іспити** під надзором кандидатів стану учительского в ґімназиях і школах реальних та кандидаток тогож званя в женьских лїцеях відбудуть ся у Львові в днях 13 і 14 лютого сего року, а відтак послїдують устні іспити. Кандидати і кандидатки, котрі наміряють в тім речинци приступити до іспиту, повинні повідомити о тім дирекцию комісиї іспитової найпізнїйше до дня 6 лютого с. р.

— **З зелїзниці.** Дирекция зелїзниць державних доносить: Загальний рух на шляху Біла-Чортківска-Заліщики і на зелїзници льокальній Львів-Яворів заведено на ново. На льокальній зелїзници Борки Великі-Грималів заведено вчера на ново рух поїздів особових а рух поїздів товарових буде мабуть завтра заведений.

— **Дрібні вісти.** У Відни ширить ся інфлюенца; занедужали від неї посли др. Бузек і др. Марков. — З дому родичів вийшов ще 15 с. м. 10-лїтний Кароль Захар і щез без слїду. — На ул. Ягайлоньскій знайдено срібний дамский годинник з одним вічком. — До замкненого номешканя купця Кароля Міончиньского, при улици Кривій ч. 10 добули ся оногди злодії і вкрали 4 маринаркові одіня, кілька камизельок, і фракове одїне загальної вартости 500 К. — У Відни арештовано 26-лїтного Івана Крішке, котрий в ночи з 1 на 2 грудня 1903 убив 3 свої сестри. — В Богумині щез тиждень тому назад в невиясненнй досї спосіб з уряду почтового на зелїзници мішок почтовий, в котрім крім численних посилок почтових була готівка в сумі 4000 К. — В сушарни фарбярні пер Ів. Бушета в Майдлїнґ під Віднем згоріла оногди величезна маса струсиних пер, розвішених там до сушеня. Шкода виносить 10.000 кор. — В Монахові арештовано оногди 23-лїтну Росиянку, котра хотїла в однім з тамошних банків виміняти банкнот на 500 рублїв. Показало ся, що банкнот той походить з обрабованого свого часу в Тифлїсї транспорту грошевого, коли то зрабовано 341.000 рублїв. Так само арештовано і в Парижи якогось Валлята і якусь Янтульску, котрі хотїли виміняти гроші походячі з рабунку в тифлїскім банку. — Скажений пес покусав в Станиславові кількоро дїтий, що ішли до школи і якогось інжинїра зелїзничого. — Всї покусані виїхали лїчити ся в заведеню дра Буйвіда в Кракові. — В Станиславові застрілив ся в сам день Нового Року рядовий 15 комп. 24 пп. (коломийского) Йосиф Лазарский. Причина самоубийства незвістна. — Під Берлином на стрільници в Теґель впала бомба підчас вправ артилериї далеко поза цїль на якусь сільску хату і рознесла єї. На щастє під ту пору не було нікого дома і з людий нїхто не згинув. Господар вернувши домів не застав вже хати на місци. — Вступну концесию на будову зелїзниці Рахинь-Долина-Перегиньско-Небилів одержали гр. Домінїк Потоцкий і п. Мих. Полоский.

— **Складка для жертв в Чернові.** Словацка народна партия зарядила була по звістній кровавій подїї в Чернові, де від мадярских куль погинуло богато невинних людий, мужчин, жінок і дїтий, складку, котра до 5 сїчня с. р. принесла 38.000 К. За половину тих гроший хоче народна партия закупити для позіставших по погаблих сиріт ґрунти в ліптавскім комітаті, а другу половину роздасть готівкою.

— **В циганьскій неволи.** З Деви на Угорщині доносять: В касарни саварошскої жандармериї явила ся в суботу якась жінка, котра з лиця і одїня виглядала зовсім на циганку. Жінка тота зачала говорити зовсім добре по нїмецки і сказала, що єсть родом з Прус і перед двома роками їздила зі своїм батьком, вандрівним комедиянтом, по Угорщинї. Були також якийсь час і в Саварош. Небавком по тім, як они виїхали з того міста, напали на них цигани, затягнули єї до свого табору, закрасили їй тїло на темнобрунатно і змусили єї віддати ся за якогось цигана, що мав лиш одну ногу, та жебрати з ним по селах. Цигани грозили їй смертию на случай, коли она важила би ся їх зрадити. Однак сими днями, коли циганьска ватага зайшла знов близько міста Саварош, удало ся тій жінці втечи і она тепер просить, щоби жандармерия взяла єї в свою опіку. Доходженя показали вже в короткім часї, що жінка говорила правду. Она називає ся Ядвиґа Вінтер і була дїйстно в неволи у циганів. Ще того самого дня вислїджено тоту циганьску ватагу і арештовано єї. Жандармерия єсть того переконаня, що їй удало ся зловити небезпечну ватагу циганьских розбишаків.

Телеґрами.

Оттава 20 сїчня. (Б. Райт.). Від сїчня 1909 р. привилей прибережної торговлї в Канадї буде обмежений лиш до кораблїв анґлїйских. Доси стояла тота торговля отвором для кораблїв нїмецких, італїяньских, шведских, норвеских, голяндских і даньских.

Петербург 20 сїчня. Найважнїйші орґани праси, межи ними й консервативне „Нов. Время" підносять сильну опозицию против ухваленя буджету маринарки. Закидають іменно занадто велику уступчивість правительства для фірм заграничних і нехтоване науки, яку дала японьска війна від взглядом будови корблїв та конструкциї пушок. Так н. пр. новозбудований кружляк панцирний „Рурик" має бути невдоляючий. Брак також одностайного пляну реконструкциї фльоти. Часописи обговорюють можливість поважного конфлїкту в тій справі межи думою а правительством.

Петербург 20 сїчня. Мінїстерство просьвіти предложило думі проєкт виасиґнованя 5 мілїонів рублїв на заведенє загального научуваня в державі. Фінансова комісия думи рішила, що жаданий кредит єсть недостаточний а цїла справа передчасна з причини браку учителїв.

Луцк 20 сїчня. В маєтности Дересинї убили селяни властителя більшої посїлости Подґурского. Причиною того стали ся спори о ліс.

Одеса 20 сїчня. В палатї коменданта одеского военнаго округа, ґен. Кавльбарса, знайдено пекольну машину.

Лїсбона 20 сїчня. Розширена тут чутка о якихсь зарядженях правительства в цїли удержаня спокою і порядку, та о трудностях фінансових і политичних уважають тут за маневр опозициї ужитий до цїлий виборчих. Часопись „Diario Illustrado" доказує, що нїхто й не думає о нарушеню публичного порядку.

Мельбурн (Австралїя) 20 сїчня. Настала тут така спека, що бувають дуже часто случаї удару сонця; богато з них закінчило ся смертию.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середноевропейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50* 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвят.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).